

Ἡ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 10

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Ἡ ταπεινὴ καλόγρη ἡ μαυροφορεμένη,
τὸν ὄρθρο τοῦ Μοναστηριοῦ χαρμόσυνα σημαίνει,
κι' ἀντιλαλεῖ τὸ σήμαμα στὸν κόσμον, πέρα, πέρα,
καὶ κάθε μαύρης ξενιτιάς γλυκαίνει τὸν αέρα,
παρηγορῶντας τὰ παιδιὰ π' ἀφήσανε τὴ μάνα
γὰ δαῦτα νὰ προσεύχεται σ' ἐκείνη τὴν καμπάνα.

Μοσχοβολάει τ' ἅγιο τῆς ἑορτῆς λιβάνι·
κι' ἀπὸ τὴ ρίζα τοῦ Βουνοῦ
μὲ τ' αἰετὰκι τ' οὐρανοῦ
σὲ μύριους κόσμους φθάνει
ξενητεμένες λεβεντιές νὰ γλυκολιβανίσῃ
καὶ νὰ βοχτῶ στὴ θάλασσα τοῦ ναύτη π' ἀρμενίζει.

Ἡ ταπεινὴ καλόγρη τὸν ὄρθρο τῆς σημαίνει,
κι' εἶν' ἡ καμπάνα τοῦ βουνοῦ, ἀχτίδα ποῦ θερμαίνει
καρδοῦλες ποῦ κρυώνουνε μονάχες μὲς τὰ ξένα
χωρὶς καμμιὰ παρηγοριὰ καὶ φίλημα κανένα
καὶ μόνο μέσ' τὴν ἐρημιὰ ποῦ τιμημένα ζοῦνε
γλυκερές ἐλπίδες ἔχουνε στὸ σήμαμα π' ἀκοῦνε.

Γιὰ σᾶς, π' ἀφ' τὴν πατρίδα σας τὴ μυριαγαπημένη
τὰ βάθη σᾶς χωρίζουνε πελάγου μακρυνοῦ,
γιὰ σᾶς ἀδέλφια ζηλευτὰ χαρμόσυνη σημαίνει
καμπάνα τοῦ βουνοῦ
κι' ὁ ἦχος τῆς ὁ ζωντανὸς στὰ ξένα σᾶς μοιράζει,
εὐχὲς ἀφ' τὸν ΚΑΛΟΓΗΡΟ ποῦ τὸ νησί σκεπάζει.

Ψηλὰ στοῦ Αἶνου τὴν κορφὴ ποῦ τ' ἄστρο τρεμουλίζει,
ἐκεῖ ξενητεμένοι μου στραφῆτε μὲ καῦμό,
καὶ στὸ μεγάλο θησαυρὸ ποῦ τὸ βουνὸ στολίζει
ἀπὸ μακρὰν νὰ στείλετε προσκύνημα θερμὸ
ὅπως θερμὴ κι' αἰώνια ἠδέλφησε καὶ
νὰ δώσῃ τὴν ἀγάπην τοῦ στήν γῆν τοῦ Κεφαλληνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΦΥΡΙΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ.Σ.4.41.Φ1.0051

Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.— Μήπως καὶ σὺ μωρὲ Μαρῆ,
ποῦ εἰμαρμένη σέ στερεῖ
καὶ τοῦ ἐπιουσίου,

χρωσιᾶς ἀπὸ πλημμέλημα δραχμὲς τοῦ Δημοσίου
κι' ἔρθουν οἱ χωροφύλακες νὰ μᾶς γενοῦνε μῦθα;

Μ.— Τοῦ Κουρβισιάνου μοναχὰ χρωσιᾶς κάτι λίγα
κι' ἐλπίζω νὰ ξεπλερωθῇ ὅσο με τὸ Γενάρη
ἂν ὑψωθοῦν ἢ μετοχὲς τοῦ φούργου πῶχω πάρει.

Γ.— Ἐνόμιζα πῶς θὰ χρωσιᾶς τοῦ Δημοσίου χρέγια
γὰ νὰ σὲ κοπανίσουνε καθὼς τὸ Μαραβέγγα

καὶ νὰ πληρώσης αὐθωρεῖ
καὶ μὲ τὸ παραπάνου
ὅλα τὰ χρέη σου, Μαρῆ.
διὰ ὑποκόπανου.

Μ.— Ἐγὼ τῆς Κυβερνήσεως δὲν τῆς χρωσιᾶς δεκάρα!

Γ.— Κι' ἐγὼ λυποῦμαι φοβερὰ
ποῦ δὲν ὀφείλεις, μασκαρά,

καὶ δὲν καταδιώκεσαι καὶ σκαπουλᾶς τὰ συμπάρα
κι' ὅλα τὰ παρεπόμενα τῆς διαδικασίας
τὰ μὲ τὸν ὑποκόπανον τοῦ γκρᾶ τῆς ἐξουσίας.

Μ.— Μὰ πῶς τὸν ἐκοπάνισαν αὐτὸν τὸν ὀφειλέτη;

Γ.— Χρωσιτοῦσε στὸ Δημόσιον ἐδῶ καὶ τρεῖς ἔτη
κι' ἐνῶ τὸν ἐκατέβαζαν ἀπὸ τὰ Βαρτσαμάτα
καὶ φρόνιμος ἐστάθηκε σὲ δυὸ ὥρῳε στράτα,
ἔδεπα στὸν κουτσόμυλο τῷμπῆκε στὸ κεφάλι
νὰ πάρη τὸν ἀνήφερο γὰ τὸ χωρὶς του πάλι,
ἀλλὰ οἱ χωροφύλακες ποῦτ' ἄνε Κερκνραῖοι
καὶ μέσα εἰς τὰς φλέβας των ἡρώων αἷμα ῥέει,
πυροβολοῦν ὀλοταχῶς κατὰ τοῦ ὀφειλέτου
σὰ νᾶθελ' ἦτανε, Μαρῆ, λαγῶς τοῦ Διγαλέτου.
Κι' ἀφοῦ τὸν ἐλαβώσανε μὲ τουφεκιὲς πέντ' ἔξη
κι' ἄλλη δὲν εἶχε δύναμι ὁ Βάρτσαμος νὰ τρέξη,
τὸν ἐματαυλλήψανε ἀπὸ τὸ Μύλο
καὶ μὲ τὸν ὑποκόπανο τὸν ἄρχισαν στὸ ξύλο,
καὶ τῷμετρήσανε, ποῦ λὲς, ἀπάνου του κι' οἱ δύο,
ὅσες δραχμὲς κι' ἐκατοστὰ χρωσιτοῦσε στὸ Ταμεῖο.

Μ.— Τὶ στρατιῶται ἥρωες οἱ δύο Κερκνραῖοι!

Γ.— Γι' αὐτὸ θωιάω μὴ καὶ σὺ γυρεῦσαι γὰ χρέη
νὰ σοῦ τοὺς στείλω νᾶρθουνε ποῦναι παιδιὰ δραστήρια
καὶλέοντες κι' οἱ δύο,
γὰ νὰ σ' ἐνταφιάσουνε ὑπὸ τὰ πιεστήρια
μέσ' τὸ τυπογραφεῖο.

Μ.— Καὶ τὸ γκοβέρνο τι θὰ πῇ γὰ τοῦ στρατοῦ τὰ κλέη;

Γ.— Μὰ δὲν τὸ ξέρεις τᾶχατες ποῦ μ' ἐρωτᾶς τι λέει;
Ἄν οἱ κανίβαλοι αὐτοὶ
οἱ ἐξαργιωμένοι,
ἔχουν κανένα βουλευτὴ
ποῦ κᾶπως νὰ σημαίνη,

ὡς ἀνοχος θὰ κηρυχθῇ ὁ λαβωμένος τσάπας
κι' ἀθῶος ἐκ τῆς πράξεως ὁ τύπιων ὑποκόπανος!

ΛΗΞΟΥΡΙΩΤΙΚΑ

Φιλιστόκα τῆς ἡμέρας Ληξουριώτικα γραμμένη,
στὸ Μολφέτα συστημένη.

Κάθε ποῦ τὸ Ζιζάνιο γοράσω νὰ διαβάσω,
βλέπω χιλιάδες πενεσιᾶς καὶ μῶρεται νὰ σκάσω
ποῦ γράφεις ἀπὸ πάντοτε γὰ τῷμορφο Γροσιόλι
κι' ἂν ἔλειπε ὁ Τσουκαλᾶς, μὲ λίτρα βιτριόλι
ἀλάνου σιὴν ποιητικὴ θὰ σῶριχνα τὴ μούρη,
ἀφοῦ ποτὲ δὲν ἔγραψες καλὸ γὰ τὸ Ληξούρι.

Εἶναι ἀλήθεια πῶς πολλὰ κακὰ μᾶς παραδέρνουν
κι' ἀδιάκοπα τὰ λάθη μας στὸ γέλιο σου μᾶς σέγγουν,
ἢ ἀρχοντιὰ, πρεζέμπιο, τὰ παληοκάπελά μας,
ἢ ἀνοσιγὰ, οἱ τίτλοι μας ἢ ὑποχειρονηλὰ μας,
τὰ χοίρια, οἱ δετόροι μας, κονρέιδες, παπάδες,
ἢ ἀγριοκουκουτσοι μας, μουστάκια, βουλευτάδες.
λοῦστριοι, δασκάλοι, δάφτηδες, περάτες, σπεισασίες,
ψηλὰ τακούνη, φέλιες, ζωνάρια, κουμπουρίες,
ξεθυμασμένες μπάρτζολες, ἐκλογικὰ δεσπέτα,
κιαρίνες γὰ πονόματο κι' ἐξίσωσης περφέτα...
στράτες, καντιούνη— ὦ γκλόρια!— μὲ χωνεψιγὲς ἀνθρώπων
ποῦ φέρουν δόξα καὶ τιμὴ στοὺς πρώτους εἰς τὸν τόπον,
παληάτσες καὶ μισόπηντες, χρσάπικα, λαδάδες,
πέζα, πελάντσες, πλάστιγκες, ἐμπόριο, κουβαρδάδες,
σαράγες καὶ βινάριες, ψαράδες, πολυτοῖα,
γιάδες, διασίδα ζήτω μας κι' ἀντίο πάτρια μία!
Ἄντιο πατριδα κι' ἔσκασα ἀφ' τῆς μεγάλης φρίκης
ποῦ κάνει πόνο θεόψυχα τέτοιο μασκαράλικο.

Κι' ἂν δίκην ἔχετε γι' αὐτὰ π' ἀράδιασα κορδόνι
νὰ μᾶς κοροϊδεύετε, γιὰτὶ μωρὲς γειτόνοι
νὰ μὴ μᾶς καληγορίζετε γὰ κάποιες ὠμορφάδες
πάει νὰ πῇ ποῦ ἔχουμε; Τσ' ἀθάνατους Κουράδες,
τρεῖς γαῖδουροσιᾶσια, τὴ ντρίτα προκνμαῖα,
τὸ ἄγαλμα, τὴ σίβα μας, τὸ Χοῦτο τὸν κονρέα,
τοῦ νύχτας τὴ λουμινατοῖο ποῦ βλέπεις τὸ βελόνι,
τὴν πισκαρία τὴν παστρικιὰ ποῦ μᾶς ἀποκαρώνει,
τὴν ἐκκλησιὰ τὴν ξακουστὴ τὸν Παντοκατῶρα μας
μὲ τὸ ψηλὸ καμπαναριὸ ποῦ τρώει τ' ἄντερά μας
ποῦ μέσα 'κεῖ δὲ ξάγονται ἡ ἐκλογὲς πρὶν φέξη
μὲ νόμο μὲ συνειδήσι, μὴ στάξη ὁ Θιὸς καὶ βρέξη!

Γιὰτὶ λοιπὸν ποῦ βλέπετε τὰ τόσα τὰ καλὰ μας,
κάθε μινούτο καὶ στιγμὴ γελᾶτε τὰ μυαλὰ μας;
Ἐχῶ κι' ἐγὼ τῶρ' ἀδικο μὲ πόζα Περικλέτου
ὅσο νὰ μὲ φυτέψουνε κάτου στοῦ Καπελέτου,
νὰ βγάλω τὰ πλεμόνια μου λέγωντας ὅπου πάω
μὲ λύσσα κι' ἀγανάχτησι ὅπως θὰ σᾶς μισᾶω
γειτόνοι κακομοίρηδες ποῦ ἀπὸ φτίνο λέτε
πῶς τὸ Ληξούρι σήμερα δὲν εἶναι νὰ κνιτῆται!

(Ἐκ Ληξουρίου)

Νεότουρκος.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Σ. Ζ. Ἐμεῖς γὰ τὸ Ληξούρι σὰς ποτὲ κακὸ δὲ λέμε
ἀπεναντίας λέγοντες τὰ καλά σὰς καὶ κλαίμε.

Κλαῖμε γὰ τὸν ἀρχαῖο καὶ ἀσπύριο Ληξούρι
παπούτσι δὲν ὑφίσταται ποῦ νὰ μὴν εἶναι τρύπιον!

ΟΙ ΦΙΦΤΥ-ΤΟΥ

(Ὁ παρεπιδημῶν ἐνταῦθα ἐμπνευσμένος ποιητὴς κ. Φωκίων Πανᾶς, εὐηρεστήθη νὰ μᾶς γράψῃ τὸ ποίημα τοῦτο συμφώνως μὲ τὸν χαρακτήρα τοῦ Ζιζανίου. Καὶ εὐχαριστοῦντες τὸν εὐγενῆ συνάδελφον, λίαν εὐχαρίστως τὸ δημοσιεύομεν.)

Φίφτυ-του μὲ λέν ἐμένα
καὶ σταῖς φλέβαις μου δὲν τρέχει
τῶν κλισφτῶν τοῦ Εἰκοσιένα
οὔτε αἵματος ῥανίς.
Εἶμαι θρέμμα Παρισίων
κι' ἡ Ἑλλάς αὐτὴ δὲν ἔχει
γὰρ τὸ ἔξοχό μου μοῦτρο
τίτλους δόξης καὶ τιμῆς!

Φίφτυ-του μὲ λέν ἐμένα
καὶ μὲ βρώμια φούστανέλα
καὶ τσαπράζια ἀγριανθρώπων
δὲν μολύνω τὸ κορμί.
Μὲ λεπτὸ κορσὲ στὴ μέση
σὰν τὴ λιγερὴ παρθένα
ἐρμαφρόδιτος βαρ-ῶνος
γλυκοχαίρω τὴ ζωὴ.

Φίφτυ-του μὲ λέν ἐμένα
καὶ τὴν πρόστυχη σας γλῶσσα
ποῦ ἐψάλναν μοιρολόγια
στοῦ Ζαλόγγου τὸ χορὸ,
δὲν μ' ἀρέσει οὔτε ν' ἀκούω!
Βέρι γκούτ' καὶ γὰρ καὶ ὅσα
οἱ Μυλόρδοι μου λαλοῦνε
μοῦ τρελλαίνουν τὸ μυαλό.

Φίφτυ-του μὲ λέν ἐμένα
καὶ λεκάνη δὲν μ' ἀρέσει
μὲ «Μερόπαις» Βερναρδάκη
κι' «Ἀστροπόβροντα» Πανᾶ.
Θέλω ἀφρόστηθα «Ζοζέττας»
«Κοραλλίας» θέλω μέση
καὶ στῆς Ἡδικῆς τὴ ῥάχι
νὰ ἀπλόνω τραχανά.

Φίφτυ-του μὲ λέν ἐμένα
καὶ ὡς Κροτωνιάτης
δὲν πετῶ χοντρά λιθάρια
καὶ βουβάλια δὲν νικῶ.
Λόβουν τένις παίζω μόνον
ὅταν κάποια Καρυάτις
γυμνοπαίζει στὸ πλευρὸ μου
καὶ πηδάει καὶ πηδῶ.

Φίφτυ-του μὲ λέν ἐμένα
καὶ σὶν κύκλον τὸν δικὸν μας

κι' εἰς τῆς νέας μας τραπέζης
τὸν στρογγύλον ἀριθμὸν,
δὲν ἀφίνω νὰ εἰσέλθῃ
ταραξίας τῶν ἀρχῶν μας
μπακαλόγατος κανέναν
ἐκ τοῦ γένους τῶν θνητῶν.

Ταῦτα ἔλεγε κορδόνων
ὡσὰν γάλος φουσκωμένος
κι' ἐκ τῆς τάξεως ὁ πρῶτος
τῶν ἐνδόξων Φίφτυ-του,
ὅταν ἔξαφνα ὁ Μῶμος
εἰς τὸ πλάγι ἐκεῖ κρυμμένος,
τέτοια λέγει μὲ τὴν μὲ ὅσα
στεφανόνοντος κριτοῦ.

Ὡ ἀφρόγαλα τοῦ γένους
γαλαξοαιμάτων σπεῖρα,
εἰς ὑμᾶς τοὺς ἡμιθέους
κι' ἐγὼ ἄγνωστος Θεὸς,
τὰ παρῶντα σὰς δίνω
ποῦ ἀπ' τὴ Δόξα σας τὰ πῆρα,
πλὴν σιγὰ μὴ μᾶς ἀκούσῃ
ὁ χαμάλικος λαός,

Καὶ ὡς μεγαλόσταυρόν σου
δέξου, φίλε ἀριστοκράτη,
μῖαν δέσμη μπακαλάου
κι' ἓνα ζευγὸς σαρδελῶν
κι' ἓνα σπάγγον στὸν λαιμόν σου
καὶ δυὸ σκουπίαις εἰς τὴν πλάτη
ποῦ ὁ ἐνδοξος πατήρ σου
ἐθριάμβευσε πωλῶν.

Κι' ὡς χρυσὴν κληρονομίαν
καὶ ὡς θεῖον στέφανόν σου
δι' οὗ Ἄμμων Ζεὺς νὰ γείνης
σοῦ ἠνχῆθῃ ὁ πατήρ,
δέξου μῖαν δωδεκάδα
εἰς τὸ λάμπον μέτωπόν σου
ἐξ ἐκείνων ὅπου φέρει
ὁ τετράπους ἀροτήρ.

Καὶ κοσμῶν τὴν κεφαλὴν σου
σὲ στολίζω κατὰ νόμον
μὲ τ' ἀρώματα ποῦ ἔχει
ὁ γονεὶός σου ποτισθῇ,
ὅταν κόπρῳ μεταπράτης
κι' ἐργολάβος ὑπονόμων,
μὲ τὸν πλοῦτον κι' εἰς τὴν δόξαν
τῶν τρανῶν ἔχει χρυσθῇ.

Καὶ προσφέρω σοι ἐν τέλει
τὸ παρῶντα τὸ μέγα
τῆς σφραγίδος τοῦ Μωάμεθ

μ' ἀνοικτόχειρα γραφὴν,
προσφωνῶ σοι τελευταῖον,
ὦ Ἑλλάς τὸ Α' κι' Ὁμέγα
εἰς τῶν Φίφτυ-του εὐοῆκες
τὴν πανένδοξον μορφήν!

ΦΩΚΙΩΝ ΠΑΝΑΣ.

Ὁ κ. Πανᾶς, κατενθουσίασε τὸ ἀκροατήριον κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς διαλέξεώς του. Σήμερον θὰ δώσῃ διάλεξιν ἐν Ληξουρίῳ καὶ τὴν Δευτέραν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἐργατικοῦ Συνδέσμου ὑπὲρ τῶν πτωχῶν.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ

Τὸ δικοδικὸν δικαστήριον τῶν κ. κ. Συμβούλων μὲ προϊστάμενον τὸν κ. δήμαρχον, κατεδίκασαν εἰς θάνατον τὸ χειμερινὸν θέατρον τὸ ὁποῖον ἐκτίσαν πρὸ ἐτῶν μερικοὶ κεφαλαιοῦχοι εἰς βρασμὸν θεατρικῆς δρῆς καὶ ἀπὸ κοινοῦ συμφέροντος κινούμενοι.

Ἡ ἀπόφασις, οἰκο-νομικῶς εἶνε δίκαια διότι δὲν εἶναι καθόλου ὑποχρεωμένος ὁ ἄνθρωπος νὰ προικίσῃ τὰ κοράσια μὲ τὰ ὁποῖα θὰ διασπείρουν οἱ τοῦ οἴκου ιδιοκτηταί.

Κοινωνικῶς ὅμως εἶναι ὀλίγον ἀδύνατον διότι συγκαταδικάζομεθα ὅλοι εἰς ἰσόβιον καταναγκαστικὸν ὕπνον.

Μὲ ὅλον τὸ δίκαιον τὸ ὁποῖον ἔχει ὁ κ. δήμαρχος, δὲν συμφωνοῦμεν νὰ καταδικασθῇ εἰς θάνατον τὸ θέατρον ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ ὁποῖου τόσαι καὶ τόσαι θανάτικαὶ ἐκτελέσεις ἔλαβον χώραν.

Ἀλλὰ καὶ ὁ θάνατος τῶν ιδιοκτητῶν ἂς φανῇ λογικότερος ἀφοῦ ἡ φέρσα ντὲ λ ντεστίνο τὰ φέρνει ἐπὶ τὰ πράγματα.

Ἄς ἀποφασίσουν διὰ μικρᾶς θυσίας νὰ σώσουν τὴν ζωὴν τῆς ιδιοκτησίας των.

Ἡ φωνὴ τοῦ καθήκοντος, ἂν οὐχὶ τοῦ τενόρου, αὐτὸ νομίζομεν ὅτι ὑπαγορεύει.

Καὶ ἐπὶ τέλους, τι εἶναι διὰ τοὺς θεωρεῖς ἢ κατὰ μίαν καὶ μόνην δραχμὴν αἰτήσεις τῆς ὑποχρεώσεώς των πρὸς τὸν ἐργολάβον ὁ ὁποῖος θὰ ὑποσχεθῇ νὰ δώσῃ διάφορα ἔργα, Ν-όημα κι' ἄγωνα.

Καὶ διατὶ, οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, νὰ μείνωμεν χωρὶς θέατρον εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν εἶναι τόσον οἱ κονομικοὶ οἱ θίασοι!

Ἡ τελευταία ὑπερέτα τι ἐστοίχησε; Ἐὰν ἀφαιρέσετε τὸ μικρὸν ἐπίδομα τοῦ Δήμου, ὁ περισσότερος κόσμος ἀφελήθη σημαντικῶς.

Τέλος πάντων ὁ σκοπὸς τοῦ θεάτρου εἶναι ἡθικός.

Αὐτὸ τὸ ὁμολογεῖτε ὅλοι, ἀπὸ τοῦ Ἐπισκόπου μέχρι τοῦ κανδυλανάπτου καὶ ἀπὸ Γρήσα μέχρι Μουσταφᾶ.

Δὲν εἶναι λοιπὸν ἀρδὴ νὰ μᾶς στερῇσαν τὴν ἡθικὴν αὐτὴν ἀφελειαν, ὅσον μικρὰ καὶ ἂν εἶναι, ἀφοῦ ὁ θάνατος οὐδὲν πρὸς δὲν παρέχει μεγαλειότητα!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ ΔΙΑΒΑΤΗΣ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΚΡΩΣ ΤΗΣ ΑΥΡΙΟΝ

Ευρισκόμεθα πρὸ ἐνὸς θαύματος τῆς φύσεως τὸ ὅποιον καεῖς δὲν πρέλει νὰ χάσῃ.

Μόλις δωδεκαετὴς ὁ ἐκ Πατρῶν Γεώργιος Εὐσταθίου, ἔχει ὅλα τὰ πλεονεκτήματα τοῦ καλλιτέχρου ἐν τῇ μουσικῇ.

Ἐκτελεῖ μὲ θαυμασίαν ἀκρίβειαν ἐπὶ τοῦ τετραχόρδου τὰς δυσκολιότερας συνθέσεις.

Ὁ μικρὸς καλλιτέχνης, ὁ ὁποῖος βεβαίως ἐπόσχεται μεγάλα πράγματα, ἐθαυμάσθη παντοῦ ὅπου ἔπαιξε.

Μὴ ἔχων τὰ μέσα νὰ τελειοποιηθῇ εἰς εὐρωπαϊκὰς σχολὰς, ἐλπίζει τὸ χαριτωμένο αὐτὸ παιδάκι νὰ ἀποταμιεύσῃ μερικὰ χρήματα, δίδον συναντίαι, τὰ ὅποια νὰ χρησιμεύσουν διὰ τὴν εὐρετήραν σπουδὴν του.

Καὶ εἶναι κοῦδῃκον παντὸς εὐαισθήτου ἀνθρώπου νὰ ἐνισχύσῃ διὰ τῆς συνδρομῆς τιν. τῆς τόσο μικρᾶς, τὴν προδοὺν μίᾳ τοιαύτης ἐλληνικῆς καλλιτεχνικῆς φύσεως.

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Ἀπὸ 1. ἕως 15. Ὀκτωβρίου.

Διονύσιος Βούλτερης, Ἀγγελικὴ Κολαίτη. (Θεράμια).

Παναγὴς Γασπαράτος, Ἀρσινόη Βανδούρου. (Ζῶλα Θεραίας).

Γεράσιμος Σπυρίδης, Δημητρούλα Τσιμπουρά. (Τραγιανάτα).

Παναγὴς Χαλκιδῆς, Χρυσάνθη Μπαρδούλα. (Πλαγιά Ἐρμού).

Μιχαὴλ Παρίσης. Πηγὴ Τιμοδείου. (Ληξούριον).

Διονύσιος Σπαθῆς, Ἀρσινόη Σουλωτή. (Σκάλα).

Παναγὴς Μαροῦλᾶς, Αἰδορίνα Στεφανιάτου. (Καραβάδος).

Ἀναστάσιος Τραυλός, Ἀγγελικὴ

Κουτρονική (Σκάλα)

Γεράσιμος Παπαναστασάτος, Ἀλεξάνδρας Φερδινάλη. (Ἄσος)

Γεώργιος Γιαννιάτος, Σταματοῦλα Μαρίνου. (Πατρικάτα Ἄσπου).

Παναγὴς Ζαμάνης, Ἀρσινόη Χαροκόπου. (Βαρὺ Ἄσπου)

Παναγὴς Ζεζάτος, Σταματοῦλα Γαλιατσάτου. (Βαρὺ).

Γεώργιος Βλάχος, Ἀγγελικὴ Ἀλεξάνδρου. (Ληξούριον Σκοινηῶς).

Νικόλαος Δρακόπουλος, Δισμαρίνα Πυλαγίου. (Ληξούριον, Σουλάρου).

Δημήτριος Αἰγυπτινῆς. Στόμω Καραβύτου. (Ἀγκῶν Θεραίας).

Παντελεήμων Μαρκαντωνάτος. Βασιλικὴ Ἀντιζουλάτου. (Δρακοπουλάτα).

Σπυρίδης Ἀπέργης (Ζῶλα) Ἀθηνᾶ Μιλάνου. (Ἄσπος).

Χαραλάμης Πάστρας, Σταυροῦλα Πάστρα. (Πρόνοι).

Πέτρος Σαμῶλης (Βάλτες) Ἀγγελικὴ Ἀγκούρια. (Δουρδίτα). Γεράσιμος Βαλκισαῖος. (Βαλοαμάτα) Διονυσία Μ. Πιεράτου. (Τραυλιάτα).

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Σήμερον τελοῦνται οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἰωάννου Τρικάρδου ἀνωτέρου ἐπιθεωρητοῦ παρὰ τῇ εταιρίᾳ τῆς Διωρυγος τοῦ Σονέζ, μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἀννης Β. Μεταξᾶ, εἰς οὗς εὐχόμεθα βίον εὐτυχῆ.

— Ὁ κ. Νικόλαος Μενδρινὸς πολιτικὸς μηχανικὸς, ἐμνηστεύσατο τὴν δεσποινίδα Τεφφιχόρη Σ. Χρησιτάκη Βλάχου καὶ εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα καὶ ταχεῖαν τὴν στέψιν.

— Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐωρτάσθη ἡ σημαία κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου ὑπ' ὅλων τῶν ἐνταῦθα Σχολείων.

— Ἡ γνωστὴ ἀρίστη μοδίστρια γυναικείων πλῶν Δις Μαρία Γαρμπή, μεταβᾶσα εἰς Ἀθήνας ἐξέλεξεν ὅλα τὰ ὡραιότερα καὶ μοντέρνα εἶδη τῆς ἐργασίας τῆς, ἔφερε δὲ καὶ ἐξ Εὐρώπης πολλὰ. Ἐργαζομένη εἰς τὴν εἰκίαν τῆς [Ἰδὲς Σιτεμπόρων ἐναντι κρησπολείου Μαζαράκη] δέχεται οἰανδήποτε παραγγελίαν μετ' ἐξηραλισμένης ἐπιτηχίας καὶ γούστου καὶ μὲ τιμὰς εἰς ὅλους προσιτάς.

ΣΤΟΥ ΔΡΑΓΩΝΑ Κατασκευάζονται γλυκίσματα διὰ γάμους, βαπτίσια, χοροὺς γεύματα κτλ. Πάστες διάφορες διὰ τοὺς πανηγυρίζοντας, μπισκότα, φρονιὰ φρονιὰ κτλ. Αἱ παραγγελίαι ἐκτελοῦνται μετ' ἐπιμελείας, ταχύτητος καὶ τέχνης. Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι.

Σ. ΜΑΤΑΡΑΓΚΑΣ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ

(Ἐναντι Θεοδ. Αὐλίου).

Μεγάλῃ ποικιλίᾳ ὑφασμάτων ἀπαραιρέων καὶ νεωτάτων.

ΕἰΘΑΣΑΝ ἐκλεκτὰ κοστούμια ἀπευθείας ἐξ Εὐρώπης.

Προσεχῶς ἀναμένεται νέα παραγγελία.

Εὐκολία τῶν ἐνδυομένων ἀληθινῆς καὶ πρωτοφανῆς.

Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΓΝΩΣΤΗ

ΕΛΛ. ΥΠΕΡΟΚΕΑΓΕΙΟΣ ΑΤΚΟΠΛΟΓΑ

Τὸ μέγα θαλάμηγόν ἀιμιόπλοιοι «Θεμιστοκλῆς» ἀναχωρεῖ ἐκ Πατρῶν κατ' ἐνθεῖαν διὰ Νέαν Ὑόρκην τὴν 29 Νοεμβρίου. Ἀρχειται ἐπιβάτας καὶ ἐμπορευματα. Ἀντιπρόσωπος ἐν Κεφαλληνίᾳ ΘΡ. Α. ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΣ.

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΒΕΣΤΑ

Τὸ ὅτι αἱ ραπτομηχαναὶ ΒΕΣΤΑ εἶναι τελειότεραι ὅλων τῶν ἐν χρῇσει τοιοῦτων, εἶναι ἐκτὸς συζητήσεως.

Τὸ ἀποδεικνύει ἡ δεκαπενταετής συμβολαιογραφικὴ ἐγγύησις τὴν ὁποίαν δίδουν μόνον αὐταὶ καὶ ὅχι ἄλλαι.

Ἄς μὴ προσέχωσιν ἔμως οἱ ὅλωντες νὰ ἀγοράσωσι μηχανὴν ΒΕΣΤΑ εἰς τὰς ψευδεῖς διαδόσεις τῶν ἐπιτηδείων· διότι ἕκαστος ζητεῖ νὰ διασώσῃ τὸ συμφέρον του καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐπιτύχῃ τοῦτο διὰ παντὸς μέσου.

Παραβάλλατε τὰς μηχανὰς ΒΕΣΤΑ μὲ ἕλως τὰς μέχρι τοῦδε γνωστάς καὶ τοῦτο μᾶς ἀρκεῖ.

Ὁ γενικὸς ἀντιπρόσωπος

Σ. ΑΡΣΕΝΗΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἀποδοτέας εἰς ὁρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκείας.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1) 2 τοῖς 100 διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν

2) 2 » » » » 1 ἐτους

3) 2 » » » » 2 ἐτῶν

4) 2 » » » » 4 ἐτῶν

5) 2 » » » » 5 ἐτῶν.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ (ΖΙΖΑΝΙΟΥ)